

Kozák Jánosné, óvodapedagógus

Erdőkertes



Összefoglaló a Családpedagógiai Egyesület (CSPE) szakmai programmal egybekötött 2016. évi közgyűléséről – egy résztvevő szemével

Egy kolléganőmtől értesültem az eseményről, és - mivel minden alkalmon szívesen veszek részt, ahol ismereteimet bővíthetem – nagy örömmel csatlakoztam a programhoz.

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) Tárogató utcai képzési helyszínén gyűltünk össze 2016. június 24-én, ahol a 40 fokos hőség ellenére is a figyelmet megragadó és mindvégig fenntartó prezentációkat hallgathattunk meg hiteles előadóktól.

Vargáné Dr. Nagy Anikó CSPE elnök megnyitója után egy új kötet bemutatása következett, melynek során Pivók Attila prezentációját Pivókné Gajdár Klára ismertette. A kötet címe: **Családi nevelés**, s **célja** a családdal kapcsolatos kutatások hozzáférhetővé tétele a szélesebb szakmai közönség számára. A kiadvány a CSPE 2014. október 15-i konferencia-előadásainak anyagából került összeállításra, Vargáné Dr. Nagy Anikó szerkesztésében. A kötetben alapvetésként leszögezik, hogy a család napjainkban is fontos érték, azonban számos változáson megy keresztül, melyet válságként és értékhordozó változásként egyaránt értelmezhetünk. A 2014-es konferencia ezt a változást járta körbe, különböző aspektusait vizsgálva. Az előadások témáiból a teljesség igénye nélkül:

- A „Szülővé válni, szülőnek lenni” című kutatás eredményei
- A családi kötődés lehetséges formái;
- Az autizmus családra gyakorolt hatása;
- A család és az óvoda kapcsolata;
- Családpolitika, családtámogatás és gyermekszegénység;
- Netgenerációs gyermekek, netgenerációs szülők
- Többnyelvű családok nyelvhasználata

Az értékes kötetet a program minden résztvevője ingyenesen átvehette.

A következő előadásban betekinthettünk **Vargáné Dr. Nagy Anikó**, - a Debreceni Egyetem Gyermekek és Felnőttképzési Kar (DEGYFK) adjunktusának - „**Roma és nem roma családok nevelési szokásai**”

című kutatásának eredményeibe. A kutatás a családi-nevelési attitűdöket és szerepeket vizsgálta egy 35 kérdésből álló kérdőív segítségével. További lehetséges kutatási témaként merült fel annak vizsgálata, hogy mi indokolhatja az autizmus szignifikánsan alacsonyabb mértékét a romák között!

A folytatásban **Pivókné Gajdár Klára** – óvodai szaktanácsadó, tréner – beszélt **a család lehetőségeiről és felelőségéről az intézményválasztásban, majd a kapcsolattartás minőségében.**

Az előadó kitért Az Óvodai Nevelés Országos Alapprogramjának megállapítására, amely szerint „*a gyermek nevelése elsősorban a család joga és kötelessége, s ebben az óvodák kiegészítő, esetenként hátránycsökkentő szerepet töltenek be*”. A közös munka sikerességének alapfeltétele a ránk bízott gyermekek családjainak megismerése, ennek eszközei a kérdőív, a családlátogatás, a mindennapos találkozások és a közös tevékenységek. Felhívta a figyelmet a fogadó óra szükségességére is, hogy a családtagokkal történő kommunikáció ne a folyosón és az ajtóban történjen, hiszen akkor az óvodapedagógusnak a gyermekekkel kell foglalkoznia, és ezt a szülőnek is meg kell tudnia érteni.

Az óvodával való ismerkedés legyen tervezett; írjunk környezettanulmányt, és az anamnézis felvételét is mi végezzük, ne a szülő. Az óvodai szokások kialakításánál vegyük figyelembe a gyermekek szükségleteit, fogadjuk be az „otthoni kacatokat”, amelyek növelik a gyermek biztonságérzetét, és tegyük személyessé a mindennapokat!

Dr. Gloviczki Zoltán – a **PPKE BTK intézetvezető egyetemi docensének, oktatási dékán-helyettesének** - előadásában a **Kisgyermekkori nevelés, mint kutatási téma** kérdéskörét ismertette. Problémaként merül fel, hogy a „gyermek”, mint a kutatások tárgya tulajdonképpen nem létezik, hiszen ezernyi körülmény (anyagi-, földrajzi-, egészségügyi stb. helyzet) befolyásolja egy gyermek felnevelését, amely még egyazon családon belül is más és más eredményt hoz létre. Továbbá hiányzik az a szemlélet, hogy az egész család partner – a kutatások és az intézmények is csupán a szülőt tekintik partnernek, holott a gyermek az első számú információforrás lehetne számunkra a további fejlesztések megalkotásában. Fontos lenne további kutatások elvégzése és közzé tétele az elmélet és a gyakorlat összekötésének érdekében. Ehhez pedig több kutatópedagógusra lenne szükség.

Dr. Pálfi Sándor – a **DEGYFK tanszékvezető főiskolai tanárának, dékán-helyettesének** – lendületes és gondolatébresztő előadása zárta a szakmai programot. Prezentációjának címe: **Intézményes nevelés – család nélkül egész nap.** Problémafelvetésében kitért a „modern idők” alábbi jellegzetességeire:

- Elvették a családok önfenntartó képességét;
- A társadalom számára fontosabb lett a munkaerő, mint a családi funkciók megtartása;
- Kötelező intézményes nevelés 3-16 éves korig;
- Az intézményes nevelés kiemelkedő jelentősége (szociális fejlődés).

A haszonelven működő világ globálisan alakítja át a gyermek életét, a hagyományos, tekintélyelvű pedagógia pedig nem tudja betölteni kiegészítő szerepét a nevelésben. Az óvoda-iskola közötti átmenet gyakorlatilag nem létezik, együttműködés helyett mindig óvodai deficittel jár az iskolai nyereség érdekében.

Számomra ez a gondolat volt az egyik legfontosabb „hozadéka” a napnak. Ez volt az a pillanat, amikor a mellettem ülő kolléganővel muszáj volt pár szóban reflektálni az elhangzottakra.

Fejlődési lehetőségként a következő javaslatok hangoztak el:

- A befogadásnak (nem beszoktatásnak!) a szeretetkapcsolat kiépítéséről kell szólnia;

- Az intézményes nevelés szocializációs programmal kellene kezdeni;
- Emberi eseményekben gondolkodjunk!;
- Tanuljunk egymástól (a felnőtt is a gyermektől!);
- Merjünk személyesek lenni (esendők is lehetünk, nem csak tökéletesek);
- A hagyományokat, állatokat tegyük az óvodai élet részévé;
- Fordítsunk több figyelmet a gyermekek nevelésében részt vevő felnőttek nemi egyensúlyára – férfi minták közvetítésének lehetősége (személyzet, szülők bevonása, ismerkedés a foglalkozásokkal stb.).

A rendezvényt a CSPE közgyűlése zárta, melynek során Vargáné dr. Nagy Anikó elnök beszámolt a CSPE eddigi tevékenységéről, kitért a megvalósult eredményekre és a további célokra. Sikerként könyvelhető el a szakmai szervezetekkel (Bölcsődék Országos Szervezete, Védőnők Szervezete) való kibővült együttműködést és az anyagi lehetőségek bővülése, egy pályázat elnyerésének köszönhetően, amelynek – egyebek mellett – kézzel fogható gyümölcse a *Családi nevelés* című kötet megjelenése is.

Sor került az egyesületi régióvezetők személyi változásának bejelentésére, és toborzásra is, a taglétszám növelése érdekében.

Ott a helyszínen is mód volt a belépési nyilatkozatok kitöltésére, melyet velem együtt többen meg is tettek. Az információ, az elérhetőség, és a kapcsolattartás érdekében elsődleges feladatul tűztük ki az Egyesületi honlap létrehozását is.

A minél szélesebb körű országos jelenlét érdekében további jelentkezőket várunk minden családi nevelésben érintett területről.

Pivókné Gajdár Klára - a CSPE régióvezetője, a rendezvény szervezője - köszönetet mondott Dr. Gloviczki Zoltánnak, hogy támogatta, és előadásával gazdagította is az Egyesület programját, valamint Kissné Csorba Erikának, a PPKE kapcsolat- és rendezvény szervező referensének, aki az előadóterem biztosításával járult hozzá a nap sikeréhez!